

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

Handelingen

Annales

INTEGRAAL VERSLAG
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE
VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN

COMMISSION
DES RELATIONS EXTÉRIEURES

VAN

DU

30-05-2000

30-05-2000

Inhoud

Dinsdag 30 mei 2000

COMMISSIE VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN - COM 215

Mondelinge vraag van de heer Dirk Van der Maelen aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de schuldverlichting voor de armste ontwikkelingslanden" (nr. 1879)

sprekers : **Dirk Van der Maelen**, voorzitter van de SP-fractie, **Eddy Boutmans**, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking, **Mark Eyskens**, **Erik Derycke**

Samengevoegde mondelinge vragen van de heer Jef Valkeniers aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de verdeling van de opbrengst van de 11.11.11-campagne" (nrs. 1945 en 1947)

sprekers : **Jef Valkeniers**, **Eddy Boutmans**, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking

Mondelinge vraag van de heer Jef Valkeniers aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "het Internationaal Huis" (nr. 1946)

sprekers : **Jef Valkeniers**, **Eddy Boutmans**, staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking

Sommaire

Mardi 30 mai 2000

COMMISSION DES RELATIONS EXTÉRIEURES COM 215

Question orale de M. Dirk Van der Maelen au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "l'allégement de la dette des pays les moins avancés" (n° 1879)

orateurs : **Dirk Van der Maelen**, président du groupe SP, **Eddy Boutmans**, secrétaire d'Etat à la Coopération au développement, **Mark Eyskens**, **Erik Derycke**

Questions orales jointes de M. Jef Valkeniers au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "la répartition du produit de la campagne 11.11.11" (n°s 1945 et 1947)

orateurs : **Jef Valkeniers**, **Eddy Boutmans**, secrétaire d'Etat à la Coopération au développement

Question orale de M. Jef Valkeniers au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "la Maison internationale" (n° 1946)

orateurs : **Jef Valkeniers**, **Eddy Boutmans**, secrétaire d'Etat à la Coopération au développement

AGALEV-ECOLO : Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales CVP : Christelijke Volkspartij FN : Front National PRL FDF MCC : Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement PS : Parti socialiste PSC : Parti social chrétien SP : Socialistische Partij VLAAMS BLOK : Vlaams Blok VLD : Vlaamse Liberalen en Democraten VU&ID : Volksunie&ID21	
Afkortingen bij de nummering van de publicaties : DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode + het nummer en het volgnummer QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden HA : Handelingen (Integraal Verslag) BV : Beknopt Verslag PLEN : Plenumvergadering COM : Commissievergadering	Abréviations dans la numérotation des publications : DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° et du n° consécutif QRVA : Questions et Réponses écrites HA : Annales (Compte Rendu Intégral) CRA : Compte Rendu Analytique PLEN : Séance plénière COM : Réunion de commission
Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers Bestellingen : Natieplein 2 1008 Brussel Tel. : 02/549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.deKamer.be e-mail : alg.zaken@deKamer.be	Publications officielles éditées par la Chambre des représentants Commandes : Place de la Nation 2 1008 Bruxelles Tél. : 02/549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.laChambre.be e-mail : aff.generales@laChambre.be

COMMISSION DES RELATIONS EXTÉRIEURES

RÉUNION PUBLIQUE DU
MARDI 30 MAI 2000

De vergadering wordt geopend om 14.38 uur door de heer **Jacques Lefevre**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 14.38 heures par M. **Jacques Lefevre**, président.

Mondelinge vraag van de heer Dirk Van der Maelen aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de schuldverlichting voor de armste ontwikkelingslanden" (nr. 1879)

Question orale de M. Dirk Van der Maelen au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "l'allègement de la dette des pays les moins avancés" (n° 1879)

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, ik zal kort zijn in mijn vraagstelling omdat ik uiteraard meer geïnteresseerd ben in het antwoord. Het laatste jaar heb ik een hele reeks initiatieven zien en horen nemen met betrekking tot schuldverlichting, onder andere door de G8, het IMF en de Wereldbank in september 1999. Zelfs in ons eigen regeerakkoord staat dat een bedrag van 800 miljoen Belgische frank vastgelegd wordt voor schuld-kwijtschelding.

Mijnheer de staatssecretaris, ik moet eerlijk bekennen dat ik op dit ogenblik niet bij machte ben om na te gaan wat België op dit vlak reeds gedaan heeft. Mijn vraag is informatief van aard. Kunt u mij zeggen welke inspanningen België in bilateraal en multilateraal verband geleverd heeft met betrekking tot de schuldverlichting ?

Het tweede deel van mijn vraag is blijkbaar niet geformuleerd. Als het vandaag niet kan, dan zou ik op een later moment graag met u een discussie hebben over de voorwaarden - en dat komt misschien straks aan bod als we over Congo spreken. die in België vervuld moeten zijn om over te gaan tot schuldverschikking of -kwijtschelding ? Wat is uw beleid in dit opzicht ? Ik zou ook graag met u van gedachten wisselen over hoe u

COMMISSIE VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN

OPENBARE VERGADERING VAN
DINSDAG 30 MEI 2000

schuldverlichting als een instrument kan gebruiken om aan ontwikkeling in het Zuiden te doen. Ik wil het hebben over SWAP's, tegenwaardefondsen, budgethulp, enzovoort. Het lijkt mij heel belangrijk als we op een later moment daarover met elkaar van gedachten kunnen wisselen. Vandaag gaat mijn vraag alleen over wat België tot op heden gedaan heeft inzake schuldverlichting.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik zou het antwoord op de vraag van de heer Van der Maelen als volgt willen formuleren.

Ten aanzien van een aantal landen, die zeer diep in de schuld zitten en voor wie het bijna een onmogelijkheid wordt om normaal aan ontwikkeling te werken, kan het kwijtschelden van de schulden een belangrijke bijdrage zijn aan de verbetering van de situatie van die landen.

We moeten twee belangrijke valkuilen vermijden. Ten eerste zijn er vormen van schuldverlichting die eigenlijk boekhoudkundige operaties zijn. Deze operaties zijn niet verkeerd, maar het helpt een land niet vooruit als men een schuld voor 80 of 85% schrapt als die door het land in kwestie fundamenteel niet kan worden opgebracht. Daardoor vermindert men de reële terugbetaling van wat nog betaald wordt niet. Dat is het eerste probleem dat we moeten vermijden. Schuldverlichting moet in principe gaan over volledige of bijna volledige schuld-kwijtschelding, althans ten aanzien van een aantal landen.

Ten tweede is schuld-kwijtschelding of -verlichting een vorm van verbetering van de situatie van het partnerland die op zich niet noodzakelijk beter of slechter is dan andere vormen van bijstand. Als het een keuze is tussen verschillende vormen van bijstand, dan is voor mij schuld-kwijtschelding of -verlichting een van de mogelijkheden naast programmahulp, budgethulp, projecten, NGO's of universiteiten. Dat zijn allemaal bijdragen tot de situatie van het land en schuldverlichting is daar ook één van.

Eddy Boutmans

Als we willen aansluiten bij de *cri de coeur* die ons vanuit de samenleving en een aantal ontwikkelingslanden bereikt om in het kader van het bijbelse jaar 2000 een fundamentele verbetering te brengen in de situatie van de betrokken landen, moet men met supplementaire middelen werken, die niet uit de normale budgetten van ontwikkelingssamenwerking komen. Anders heeft men te maken met een verschuiving van de ene vorm van ontwikkelingshulp naar een andere vorm van ontwikkelingshulp. Daarom hebben wij bij de vorige begrotingsbesprekingen voor de begroting 2000 beslist om, naast de verhoging van het budget van 1,8 miljard frank voor de ontwikkelingssamenwerking, via het ministerie van Financiën een supplementaire toelage van 800 miljoen frank uit te trekken. Wij hebben, over de besteding van deze toelagen en over de houding van België inzake de multilaterale en internationale kwesties ten aanzien van schuldkwijtschelding, nog geen definitieve positie ingenomen, dus ook geen nog geen definitieve beslissing genomen. Wij moeten trachten een transparantie te creëren inzake de schuldvorderingen. De eerste vraag die moet worden beantwoord is op welke landen de schuldvorderingen van toepassing is en van welke aard ze zijn. Wat is de positie van België? Op welke landen hebben wij bijvoorbeeld nog grote schuldvorderingen? Eén van de ideeën ten tijde van de overstromingen in Mozambique was de mogelijkheid om een bilaterale schuldkwijtschelding toe te passen. Dat bleek echter reeds een aantal jaren geleden te zijn gebeurd. België heeft bijna geen multilaterale schuldvordering meer op Mozambique.

Wij hebben in de maand maart aan de ministers Reyniers en Vande Lanotte en aan de Nationale Delcredere-dienst een overleg voorgesteld over de schuldenproblematiek. Dat werd in de Ministerraad beslist. Een eerste vergadering heeft op 28 april 2000 plaatsgevonden door de vertegenwoordigers van de verschillende betrokken departementen, met name van de departementen Financiën, Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel, Begroting en Ontwikkelingssamenwerking. Wij hebben dan ook besloten om correct en transparant cijfermateriaal in te zamelen dat op een volgende bijeenkomst in de loop van de maand juni zal worden overlopen.

Dan moeten er twee stappen worden gezet. Ten eerste moet men nagaan hoe men de 800 miljoen frank binnen het geheel aan cijfermateriaal en schulden zal gaan gebruiken zodat een realistische operatie wordt opgestart die voldoet aan de eerder genoemde criteria. Ten tweede is er ondertussen veel beweging in het multilaterale schuldkwijtscheldingsdossier. De landen Frankrijk, Groot-Brittannië, de Verenigde Staten, hebben allemaal welluidende verklaringen afgelegd maar ik heb de indruk dat dit in de praktijk nog niet tot veel conclusies of reële vooruitgang heeft geleid. Dit moet allemaal worden on-

derzocht om te weten hoe België enige invloed kan uitoefenen en zich eventueel in de operatie kan inschakelen. Op dit ogenblik werden dus nog geen concrete beslissingen genomen maar worden zorgvuldige voorbereidingen getroffen om een goede beslissing te nemen.

De heer **Dirk Van der Maelen** (SP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, ik vind dat beslissingen goed moeten worden voorbereid en dat men daarvoor de tijd moet nemen. Wij hebben echter net als andere landen van de schuldkwijtschelding een van de nieuwe speerpunten van het beleid gemaakt. Het verwondert mij dan ook dat de regering tot op vandaag nog niets heeft gedaan op dat vlak. Mijnheer de staatssecretaris, ik wil u aansporen om zo snel mogelijk iets te doen. U kunt zeker op de steun van onze fractie in de Kamer rekenen. Wij zijn zelf ook schuldig aan wat wij de anderen zoals Frankrijk, Groot-Brittannië en de Verenigde Staten verwijten. Wij hebben zelf ook nog niets gedaan. Ik wil u dan ook aansporen om op dit vlak tot actie over te gaan. U zult de SP-fractie daarbij aan uw zijde vinden.

De heer **Mark Eyskens** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb een bijkomende vraag voor de staatssecretaris. Als de staatssecretaris zegt dat het kwijtschelden van schulden aan ontwikkelingslanden die ze toch niet kunnen terugbetalen in grote mate een boekhoudkundige constructie is, dan kan ik hem daarin volgen wat de debiteur betreft. We moeten echter ook eens kijken naar de crediteur, voornamelijk als het gaat om commerciële en private schulden. Voor leningen van staat tot staat ligt dit natuurlijk anders. Zodra het gaat om investeringskredieten en andere kredieten op commerciële basis die niet kunnen worden terugbetaald en die op basis van internationale of bilaterale overeenkomsten worden kwijtescholden, dan wordt wat eerst een vordering was op de balans van de financiële instelling en zich dus aan de zijde van de activa bevond nu een verlies. Als het een termijnoperatie is, stelt zich het probleem van het aanleggen van reserves en het afschrijven ervan. Dat heeft verstrekende financiële gevolgen. Ik wil de staatssecretaris dan ook vragen of men in het kader van een constructieve kwijtschelding van grote schulden, uiteraard onder bepaalde voorwaarden, in de landen van de Europese Unie niet moet denken aan systemen waarbij het afschrijven en aanleggen van reserves door particuliere financiële instellingen gemakkelijker wordt gemaakt, met name op fiscaal vlak. Dit is een oude claim. Toen ik in de jaren '70 minister van Ontwikkelingszaken was, vormde dit reeds een punt aan de agenda. Dit is nog steeds niet geregeld. Het zou de zaak nochtans aanmerkelijk vereenvoudigen als men op Europees niveau tot een regeling kon komen die het voor private crediteuren gemakkelijker zou maken om die schulden kwijt te schelden.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik sluit mij aan bij wat de heer Van der Maelen zei over de wenselijkheid om snel tot actie over te gaan. Het is onze bedoeling om alleszins voor het zomerreces met een nota naar de Ministerraad te kunnen gaan. Zo lang er geen klaarheid is over wat er op internationaal vlak gebeurt, is het echter moeilijk om stelling te nemen. Men kan trachten impulsen te geven maar de precieze inhoud van de beslissingen zou wel eens kunnen afhangen van de internationale situatie.

Ik stel vast dat er een zeer oude overeenkomst loopt die binnenkort moet worden herzien. Door deze overeenkomst neemt Ontwikkelingssamenwerking voor 550 miljoen frank per jaar schuldvorderingen en garanties over van de Delcreditedienst.

Daarnaast stel ik vast dat het aandeel van de ontwikkelingsschuld in het bruto nationaal product vorig jaar aanzienlijk is gedaald. Het probleem is echter niet zo zeer te wijten aan het budget van het departement Ontwikkelingsschuld maar wel aan het departement Financiën. Wij hangen af van het ministerie van Financiën en u weet dat de minister van Financiën ook nog andere prioriteiten heeft.

De suggestie van de heer Eyskens is volgens mij niet slecht maar ook dat is een aangelegenheid die mijn bevoegdheid ver te buiten gaat. Het Franse voorzitterschap van de Europese Unie is van plan de schuld-kwijtschelding tot een hoofdthema te maken.

De heer **Erik Derycke** (SP) : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de staatssecretaris gelijk heeft wanneer hij zegt dat een van de grote problemen is dat schuld-kwijtschelding niet alleen een boekhoudkundige verrichting is. Er bestaan middelen om dit te controleren. De OESO had daarop een klare kijk.

Ik zou ook de aandacht willen vragen voor een tweede internationaal debat dat momenteel plaatsvindt en dat een oplossing kan bieden voor de manier waarop schuld-kwijtscheldingen nog dit jaar kunnen worden afgehandeld op het departement voor Ontwikkelingssamenwerking. Recente studies van UNDP tonen aan dat men zeer omzichtig moet omgaan met schuld-kwijtscheldingen in geval van effectieve terugbetalingen die niet moeten worden terugbetaald als het gaat om een politiek regime dat zijn politiek wil wijzigen. Dat is de hamvraag.

Met andere woorden, stel u voor dat de Belgische regering iets zou kunnen doen op het vlak van Congo. Het verleden leert ons dat dergelijke schuld-kwijtscheldingen - zelfs al bestaan ze uit een feitelijke verlichting van wat moet worden betaald - eigenlijk geen nut hebben indien ze niet in een receptief politiek milieu

vallen dat kan garanderen dat het geld dat niet moet worden terugbetaald nuttig wordt besteed voor de ontwikkeling. Dat is een nieuw element waarvan ik hoop dat u er rekening mee zult houden en dan vooral als het gaat om Centraal-Afrika.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat de heer Derycke gelijk heeft en ik zou daaraan willen toevoegen dat budgethulp of schuld-kwijtschelding aan landen in oorlogstoestanden zeer delicate operaties zijn.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Samengevoegde mondelinge vragen van de heer Jef Valkeniers aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "de verdeling van de opbrengst van de 11.11.11-campagne" (nrs. 1945 en 1947)

Questions orales jointes de M. Jef Valkeniers au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "la répartition du produit de la campagne 11.11.11" (n°s 1945 et 1947)

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, de opbrengst van de 11.11.11-campagne gaat naar het NCOS en van de ongeveer 180 miljoen frank opgehaalde gelden wordt ongeveer 75 miljoen frank verdeeld tussen de NGO's die een dossier indienen. Het geld wordt verdeeld op basis van 7 thema's : strategisch beleid Zuidwerking, strategisch beleid Noordwerking, impact in het Zuiden, impact in het Noorden, inbreng in de koepel en de beweging, inspanningen tot kwaliteitsverbetering en capaciteit om een strategisch beleid uit te voeren, waarna nog de mogelijkheid bestaat om een aantal bonuspunten te krijgen. Dit wil zeggen dat de grote NGO's zeer veel krijgen en de kleine NGO's veel minder, hoewel zij het geld het meest nodig hebben voor hun eigen inbreng, te meer daar dit geld wordt beschouwd als een privé-bijdrage. Blijft deze manier van verdelen wel langer verdedigbaar als men weet dat dit geld afkomstig is van alle burgers en dat bijvoorbeeld LIVOS, een liberale NGO, plus minus 400 000 frank krijgt en FOS, een socialistische NGO, meer dan 10 miljoen frank, terwijl de VLD 20% van de stemmen behaalde bij de laatste verkiezingen en de SP 15% ? Het is toch zo dat men het in de NGO-wereld voortdurend heeft over de noodzakelijkheid van een achterban ? Verkiezingen zijn toch het enige democratische middel om de omvang van de achterban juist te bepalen ? In naam van deze liberale achterban wil ik dan ook graag weten of u akkoord gaat

Jef Valkeniers

met de wijze waarop deze gelden worden verdeeld en of hierin geen verandering moet komen, waardoor meer rekening wordt gehouden met de sterkte van iedere achterban ? Tot daar mijn eerste vraag.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer de voorzitter, collega's, de definitie van een niet-gouvernementele organisatie houdt in dat de regering haar interne werking en de verdeling van haar middelen niet bepaalt. De definitie van een koepel van niet-gouvernementele organisaties betekent dat de regering niet in het interne beleid van die organisatie de eerste viool speelt. Ik stel vast dat de criteria die u citeert, inhoudelijke criteria zijn en ik werk liever met inhoudelijke criteria dan met criteria die stammen uit een vorm van verzuiling die ik altijd bestreden heb en die ik ook altijd zal blijven bestrijden. Bij het uitstippelen van ons eigen beleid - maar hier gaat het over NGO's - zal ik nooit aanvaarden dat steun, medefinanciering of wat dan ook, wordt verleend aan niet-gouvernementele organisaties op basis van criteria die vreemd zijn aan wat de organisatie nu precies voorlegt aan werking en programma.

Waar het om gaat is de inhoud, niet om de vraag voor wie zij stemmen, of zij 's zondags naar de mis gaan, of zij een baard dragen of eventueel boeddhistisch zijn. Dit geldt nog meer voor de verdeling van de middelen binnen de NGO's, want ik bepaal die verdeling niet, maar zijzelf. U weegt het maatschappelijk draagvlak af aan het aantal stemmen dat een politieke partij heeft behaald !

Wij medefinancieren 85 NGO's en ik geloof niet dat er in België 85 politieke partijen zijn. Ik hoop toch niet dat u het zo zou willen organiseren dat alleen NGO's die rechtstreeks afhangen van een politieke partij zouden kunnen worden gesubsidieerd ? U zal dan iemand anders moeten zoeken om dat beleid uit te voeren.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de staatssecretaris, ik treed uw redenering gedeeltelijk bij, maar niet ik, wel het departement van Ontwikkelingssamenwerking heeft het voortdurend over de achterban. Dat is een eerste opmerking.

Ik kom zo tot mijn tweede vraag, die meer specifiek handelt over het NCOS. Vijf NGO's lopen met 75% van de opbrengst weg, nadat het NCOS zichzelf heeft bediend met wat het nodig acht. Is het logisch dat het Nationaal Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking, dat de 11.11.11-campagne organiseert en dat als taak heeft een kritisch oordeel te vellen over het gevoerde beleid inzake ontwikkelingssamenwerking, zelf projecten opzet ?

Zij zetten zelf projecten op die gesubsidieerd worden door de overheid. Is dit wel gezond en ethisch ? Volgens mij is er een zekere tegenstrijdigheid tussen de twee rollen vermits zij zelf afhangen van een departement

waar ze zeer kritisch moeten tegenover staan. Zij zijn dus tegelijkertijd rechter en beoordeelde. Er is daar een tegenstrijdigheid en ik vraag mij af of er geen splitsing moet komen om tot een zuivere toestand te komen. Eventueel komt er een NGO met een andere naam met daarnaast het NCOS als dusdanig. Ik weet wel dat men daar niet graag aan raakt, maar deze situatie is sinds vele jaren vastgeroest. Er is onmiddellijk 35 miljoen Belgische frank van de gelden afgegaan naar het NCOS om zijn eigen NGO's van toelagen te voorzien. Is dit gezond ? Daar is geen enkele controle over, tenzij een inwendige controle. U voelt zo aan dat het een ingewikkeld kluwen en een belangenvermenging is, dat ik mij afvraag of dit wel een gezonde situatie is.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Wij voeren op dit ogenblik de bestaande wetgeving uit. Zoals collega Valkeniers weet, is er een koninklijk besluit van 18 juli 1997 waar in het verslag aan de Koning uitdrukkelijk staat : "Om de kwaliteit van de NGO-werking en de samenwerking tussen NGO's te bevorderen, wordt in drie onderstaande gevallen aan bepaalde NGO's een grotere toelage toegekend. Wanneer het programma wordt ingediend door een NGO die doelstellingen nastreeft die heel specifiek zijn, zouden bijvoorbeeld NGO's zoals het NCOS en CNCD die een koepelfunctie vervullen en een groot aantal organisaties verenigen, hiervoor in aanmerking kunnen komen". Dat is dus een uitdrukkelijke beleidsdoelstelling geweest.

Die koepelfunctie heeft een toegevoegde waarde onder meer omdat ze de NGO-wereld in zijn geheel toelaat om ten aanzien van de overheid een kritische functie te vervullen. Dit doet zij zeer actief. Er bereiken mij geruchten dat het verslag dat eerstdaags door het NCOS zal worden bekend gemaakt nogal kritisch zou zijn ten opzichte van de huidige regering en/of staatssecretaris. Dit zal mij echter niet beletten om met het NCOS te blijven omgaan en het CNCD als een behartenswaardige partner zonder negatief vooroordeel te blijven bekijken.

Ik denk dat het ethisch probleem meer bij mij dan bij hen ligt. Ik doe mijn best om daaraan tegemoet te komen.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Het NCOS is een koepelorganisatie van verschillende NGO's. Het staat uiteraard goed om kritisch te zijn. Daar ga ik mee akkoord. Ik kan echter niet aanvaarden dat diezelfde organisatie ook zelf een NGO is met eigen projecten die een toelage moeten krijgen van de overheid. In zekere zin gaat dit haar kritiek ten aanzien van de overheid beïnvloeden. Ze moet namelijk voorzichtig zijn dat ze niet te veel kritiek geeft, want ze hangt er financieel van af. Toen er enkele jaren geleden bij het NCOS tekorten waren, is men teruggegaan naar de overheid om de tekorten in te dekken. Dit is geen zuivere situatie. Men moet tot een scheiding komen zodat de NGO een aparte organisatie is van de koepel.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Ik wil daar eens over nadenken. Ik wil echter opmerken dat niet alleen de koepel, maar ook iedere individuele NGO het recht en de maatschappelijke functie heeft om de regering te bekritisseren. Zij doen dit ook zeer geregeld. Ik heb nog niet gemerkt dat wij ten aanzien van LIVOS een negatieve houding zouden hebben aangenomen omdat we nu en dan kritiek krijgen.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Het gaat om een principiële houding. Ik vind dat ze moeten scheiden ? maar de staatssecretaris heeft natuurlijk recht op een andere mening.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

Mondelinge vraag van de heer Jef Valkeniers aan de staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking over "het Internationaal Huis" (nr. 1946)

Question orale de M. Jef Valkeniers au secrétaire d'Etat à la Coopération au développement sur "la Maison internationale" (n° 1946)

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de staatssecretaris, collega's, graag kreeg ik van u enige toelichting over de personeelsformatie van het Internationaal Huis te Brussel en de functies die door deze instelling worden waargenomen. Iedereen stelde aanvankelijk immers vragen over de zin en het nut van dit Huis. Met andere woorden, eerst heeft men het Huis tot stand gebracht en daarna is men zich gaan afvragen wat men ermee zou doen. Ik zie dat de aangepaste begroting voor 2000 in niet minder dan 198,4 miljoen frank voorziet, namelijk 23 miljoen frank huur, 30,6 miljoen frank voor de uitrusting en 144,8 miljoen frank voor de sensibilisering door derden. Ik vraag mij af of dit geen grote geldverspilling is en of men deze VZW niet beter eenvoudigweg opdoekt. Zo veel ontwikkelingsgeld uitgeven in het Noorden voor een zo betwistbaar initiatief is een schande als men weet hoeveel goeds hiermee zou kunnen worden gedaan in het Zuiden.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer de voorzitter, collega's, zoals u weet heb ik het Internationaal Huis niet opgericht. Bij mijn eerste contact met het Internationaal Huis heb ik mij eveneens vragen gesteld over de instelling die ik heb aangetroffen. Het ging om een instelling met een huis, personeel, een directeur en statuten. Het is altijd zo dat het beleid van de voorganger enigszins de positie bepaalt van waaruit men begint. Men zou natuurlijk kunnen zeggen dat men het Internationaal Huis maar niets vindt en het afschaffen, met alle consequenties die daaraan verbonden zijn. Zelfs als ik kritisch

sta tegenover het vroegere beleid, ben ik er toch voorstander van om de consequenties van dat beleid te dragen. Op termijn kunnen die eventueel afgebouwd worden, maar dat is een andere zaak.

Een tweede vaststelling is dat er een vergissing wordt gemaakt. Het Internationaal Huis staat voor de subsidiëring op de budgetlijn Sensibilisering. Mijnheer Valkeniers, uw cijfers hebben betrekking op het volledige budget voor Sensibilisering. Het bedrag van 198,4 miljoen frank is dus het totale budget voor sensibilisering. Ook alle andere sensibiliseringsprogramma's vallen hieronder. Ik begrijp dat hiermee veel zou kunnen worden gedaan in het Zuiden. Het is echter een algemeen verspreide opvatting dat als Ontwikkelingssamenwerking zijn rol goed wil kunnen vervullen, het van belang is om het maatschappelijk draagvlak bij ons voortdurend te helpen versterken en opbouwen. De budgetlijn voor sensibilisering en andere initiatieven dienen hiervoor. Ook het Internationaal Huis, dat ik zelf niet als instrument zou hebben uitgekozen, dient hiervoor. Dat betekent echter niet dat er 198,4 miljoen frank naar het Internationaal Huis gaat. Er gaat welgeteld 23 miljoen frank naar de huur. In 1999 is er eenmalig 38,5 miljoen frank naar de aankoop van duurzame goederen zoals meubilair en computers gegaan. Verder was er nog een subsidie van 23,6 miljoen frank voor 1999. In 2000 komen we tot een totaal van 50,41 miljoen frank. Daarin zit dan ook - na overleg met alle betrokken instanties, onder meer de inspecteur van Financiën - de subsidie voor het opstarten van Afrikalia. U weet dat ik het project heb gelanceerd en in de begroting heb ingeschreven om een belangrijke cultuur- en kunstmanifestatie met betrekking tot Afrika te organiseren. Na goed gezocht te hebben hoe we dat moesten aanpakken, leek het ons het beste om dat via het Internationaal Huis te doen. Dat is een additionele input. Voor 1999 gaat het om een totaal van 84 miljoen frank met de eenmalige aankoop van meubelen en dergelijke inbegrepen. Voor 2000 gaat het over ongeveer 50 miljoen frank.

U hebt gevraagd naar de personeelssterkte. Ik zal u met alle plezier mijn schriftelijk antwoord met de juiste cijfers ter beschikking stellen.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de staatssecretaris, die cijfers heb ik gehaald uit de kritiek in het Boek van het Rekenhof.

Ik weet uit goede bron dat tijdens de eerste vergadering met de raad van bestuur en het personeel, de vraag rees naar wat zou worden gedaan in dit prachtige nieuwe gebouw. Mijnheer de staatssecretaris, dokter Moreels is hier wel niet aanwezig, maar dat is toch geen manier van besturen. De bestemming van een gebouw moet toch op voorhand bekend zijn. Het is een zuivere prestigekwes-

Jef Valkeniers

tie, waarin onder andere gewezen kabinetsmedewerkers worden "gecaseerd". Daarna werd de vaststelling gedaan dat, nu zij op hun post zaten, er ook iets moest worden waargemaakt.

Mijnheer de staatssecretaris, ik ben ooit lid geweest van de executieve van de randfederatie Asse. Deze randfederatie heeft heel wat goede zaken gepresteerd. Toch oordeelde de overheid dat ze moest worden afgeschaft, zoals de andere randfederaties. U zegt dat er problemen terzake kunnen rijzen. Het personeel werd ofwel in de gemeenten ofwel in de verschillende departementen "gecaseerd". De toenmalige secretaris zelf is nadien consul en zelfs ambassadeur geworden. Als het personeel in deze het probleem is, dan kunnen zij zeker in andere instellingen worden ondergebracht.

Mijnheer de staatssecretaris, het is geen blijk van goed besturen om iets uit de grond te stampen van 80 miljoen frank, met daarbovenop 50 miljoen frank werkingskosten om dan pas de vraag te stellen wat ermee kan worden gedaan. Ik weet ook dat men een maandblad wou uitgeven, waartegen vanuit ABOS verzet kwam omdat het blad zich op hun terrein wou begeven.

Mijnheer de staatssecretaris, u krijgt deze erfenis, maar niets belet u om het beleid van uw voorganger niet voort te zetten. Niets belet u zaken te veranderen. Het zal nodig zijn deze zaken te volgen.

Staatssecretaris **Eddy Boutmans** : Mijnheer Valkeniers, ik deel uw kritiek op de manier van totstandkomen van het Internationaal Huis. Wij proberen nu het geheel positief in te vullen. Geregeld worden de lokalen van het Internationaal Huis gebruikt voor allerlei congressen en bijeenkomsten met buitenlandse delegaties. Wij willen het vooral een culturele functie geven, met onder andere het bekendmaken, het ondersteunen en confronteren met zuidelijke culturele initiatieven. Ook het fair trade-center is er gehuisvest, wat toch een belangrijk aspect is van onze relatie met de ontwikkelingslanden. De cam-

pagne Kleur Bekennen heeft er zijn zetel, nog een initiatief waarvan u mij terecht zult zeggen dat het misschien wel op een eigenaardige manier tot stand is gekomen. Wij moeten er toch ergens mee blijven, vooral omdat op het terrein blijkt dat het, eenmaal ontgaan van sommige minder positieve aspecten, inhoudelijk vrij positief wordt ontvangen. Wij proberen dit op een positieve manier in te vullen. Het is volgens mij een beter initiatief dan iets wat veel gekost heeft ineens af te schaffen, want dan zijn al die gelden verloren.

De heer **Jef Valkeniers** (VLD) : Mijnheer de staatssecretaris, het is moeilijk een initiatief dat door uw voorganger werd genomen af te schaffen. Het getuigt van goed beleid te durven zeggen dat een fout werd gemaakt en dat men ermee gedaan wil maken. Nu moet het in leven worden gehouden en moet u zelf naar functies zoeken om het uiteindelijk toch te verantwoorden dat er zoveel geld naartoe gaat. Het spijt mij, maar ik heb een andere visie op beleidvoering.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

- Voorzitter : de heer **Geert Versnick**

De **voorzitter** : Collega's, ik verontschuldig mij voor mijn afwezigheid, maar ik heb verslag uitgebracht bij de Kamervoorzitter over de resultaten van de werkzaamheden in de commissie-Lumumba.

Ik bedank de heer Jacques Lefevre voor het waarnemen van het voorzitterschap.

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 15.14 uur.*

- *La réunion publique de commission est levée à 15.14 heures.*